

Benedetti i Pascual Hnos. entren de la mà a la borsa

Carlo de Benedetti està disposat a invertir a l'Estat espanyol. La seua primera gran operació ha estat possible gràcies a José María Pascual, que li ha venut el 21,5% del seu imperi citrícola.

P. Montava

El superempresari italià Carlo de Benedetti s'ha estrenat a Espanya de la mà de Josep Maria Pascual, que com a president del grup exportador i comercialitzador de productes cítrics Pascual Hermanos, S.A., va decidir una ampliació del capital social de la empresa i la venda del 21,5 per cent de les accions.

L'operació ha estat firmada per Corporación Financiera Reunida (COFIR), que és una societat participada majoritàriament per Benedetti, encara que hi participen també, l'empresa de *Los Albertos* (Alberto Cortina i Alberto Alcocer), Construcciones y Contratas, Banco Bilbao-Vizcaya, Banco Zaragozano, al marge de les multinacionals Société Generale de Belgique, Dillon Reed, Shearson Lehman Brothers, Pallas Group, CBI, Lombard Odier, Warburg i Quantum.

Aquesta compra, única a la subscripció de part de l'emissió d'obliga-

cions convertibles que aprovarà Pascual Hermanos, S.A., significa per a COFIR desemborsar 3.300 milions de pessetes. La família Pascual continuarà sent majoritària en el capital social de la societat i Josep Maria Pascual es mantindrà a la presidència del *holding*.

Però el procés d'obertura de Pascual Hermanos, S.A. va més enllà. Des de l'estiu de 1987, la companyia assessora i instrumental J. P. Morgan Espanya treballa el disseny de l'operació de cotització a les borses de València i Madrid de les accions de Pascual Hermanos, mitjançant la col·laboració privada d'un altre 17 per cent del capital i una emissió d'obligacions convertibles per valor de 2.000 milions de pessetes. L'estrena dels mercats borsaris es produirà la segona meitat del mes de maig i sembla que la cotització s'acostarà als 350 enters, encara que l'operació no està totalment dissenyada.

Fa uns mesos, Josep Maria Pascual va comprar part del capital que pertanyia als seus germans Vicent i Antoni, de manera que arribà a controlar el 80 per cent de la societat. Ara, tenint en compte la venda del 21,5 per cent a COFIR i la futura emissió d'accions (17 per cent), Josep Maria continua a la presidència, però s'ha produït un canvi espectacular en la gestió de la empresa que va néixer com a societat familiar.

A València, el comentari més compartit al món empresarial es que «Josep Maria Pascual ha deixat de ser amo per a convertir-se en accionista».

Els portaveus de Pascual Hermanos,

Josep Maria Pascual. Baix, Benedetti.

S.A., asseguren que l'ampliació i venda del 21,5 per cent del capital a COFIR «permetrà realitzar grans projectes d'inversió, com l'adquisició d'una fàbrica de conserves i la compra de terrenys per a cultivar hortalisses i cultius amb més futur». Per a COFIR, l'operació respon «a un objectiu d'invertir en empreses espanyoles, desenvolupar un paper d'inversionista actiu i aportar millores organitzatives, financeres i de relacions internacionals».

Però el que no s'escapa a ningú a València és la proximitat del Mercat Únic Europeu, en 1992, data a partir de la qual desapareixeran les fronteres per als capitals dins de la Comunitat Europea, motiu pel qual altres empreses del sector agroalimentari valencià han estat temptades per infinitat d'empreses multinacionals.

Pascual Hermanos és avui dia una empresa líder en les exportacions de productes cítrics, com també en la venda i comercialització de fruites en general, hortalisses i verdures. Va ser fundada ara fa 35 anys a Pego i avui disposa d'una important xarxa pròpia de distribució, que arriba a tots els mercats europeus. Té filials a França, Gran Bretanya, República Federal d'Alemanya, Holanda, Bèlgica i Dinamarca, i des del mes de juliol de 1987 fins a juny d'aquest any arribarà a una xifra de vendes superior als 40.000 milions de pessetes, un *cash flow* (beneficis i amortitzacions) de 1.850 milions i un benefici net de 1.200 milions de pessetes.

Per a fer possible l'entrada a borsa i la venda del 21,5 per cent a COFIR, Pascual Hermanos s'ha vist obligada

a fusionar les seues 22 societats. El capital social de Pascual Hermanos, S.A. serà de 2.700 milions de pessetes i les reserves estaran pròximes als 4.000 milions.

Fora del grup hi haurà altres 17 societats, entre les quals estan les filials europees i les empreses no participades majoritàriament pel nou tàndem Pascual-Benedetti. □

fundadors, entre els quals figuren Vicent Iborra i Silvino Navarro. Iborra va comentar davant quasi 1.000 empresaris que ell havia estat víctima d'una campanya orquestrada pels mitjans de comunicació.

Iborra va dir en l'acte en què li va ser imposada la insígnia d'or i brillants de la CEV que «cada professió té la seua pròpia deontologia, però tots els que som ací sabem que està en la part dreta o en l'esquerra. Tots sabem qui és bon empresari o dolent, però mai ningú de nosaltres no va als tribunals». Iborra confessà estar al costat «dret del bon empresari» i va afegir: «jo he tingut pocs enemics, però els que he tingut ho han estat meus i ho han estat també de tots els empresaris. Tots hem estat utilitzats en una campanya pública perfectament orquestrada, dirigida pels mitjans de comunicació contra els empresaris, encara que públicament portara noms i cognoms».

Era la forma de parlar públicament del «cas SAVE», tema fins aleshores tabú entre patrons i que des del desè aniversari de la CEV ha pogut canviar de caràcter.

LA CONFEDERACIÓ EMPRESARIAL VALENCIANA FA DEU ANYS

Empresaris valencians, més units que mai

Els interessos dels empresaris valencians ja conflueixen en una sola patronal. Es tracta de la Confederació Empresarial Valenciana, que acaba de celebrar els primers deu anys de la seua existència.

P. M.

La Confederació Empresarial Valenciana (CEV) ha celebrat aquesta setmana els seus primers deu anys de vida. L'esdeveniment ha tingut ressonància en totes les federacions patronals, fins i tot a la mateixa CEOE, que ha desplegat a València el seu comitè executiu; però l'aniversari, en el cas valencià, representa un canvi en el llenguatge empresarial i la culminació d'un procés de fusions de federacions i associacions patronals que arrancà el 1976, una vegada es va comprovar que el govern d'Arias Navarro no tenia continuïtat.

Eren els anys de la transició i a partir de la Llei de Llibertat Sindical de 1977 començaren a aparèixer a València moviments d'empresaris, uns més preocupats per la democràcia que altres. De fet, ja el 1977 hi havia a València l'Associació d'Empresaris Independents, creada per Vicent Iborra; l'Associació Empresarial Valenciana, liderada per Silvino Navarro, l'Associació de la Petita i Mitjana Empresa Valenciana (PYMEV) i es mantenia el Consell Provincial d'Empresaris.

Aquestes organitzacions acabarien agrupant-se a finals de 1977 i es va formar la Confederació Empresarial Valenciana (CEV), com una nova i moderna agrupació d'empresaris. El primer comitè executiu que es nomenà es va qualificar a l'època com de *consens*, i va ser presidit per Vicent Iborra, que va mantenir el càrrec fins al seu processament per les presumptes irregularitats en la Sociedad Anónima Valenciana de Estacionamiento (SAVE).

Des de llavors, la CEV ha continuat integrant organitzacions i tractant d'estructurar un moviment empresarial que atenguera tota la geografia del País Va-

Pedro Agramunt.

lencià, i de fet, el 1979 va nàixer la patronal a escala autonòmica (Cielval). L'última etapa de la CEV i la Cielval ha estat protagonitzada per Pedro Agramunt i Luis Espinosa, que, com a president i secretari respectivament, han fet possible la incorporació d'Unió Gremial i PYMEV.

En el món empresarial valencià, es té ara la convicció que gràcies a aquesta organització ha estat possible augmentar la representativitat de la patronal valenciana en organismes d'àmbit estatal i comunitari, com és el cas del nomenament de Pedro Agramunt com a president del comitè del Mercat Comú de la CEOE i no és estrany que entre empresaris es comente: «nosaltres tenim més projecció fora de la comunitat autònoma que els polítics o la pròpia autonomia».

Aquest canvi en l'empresariat ha coincidit amb el desè aniversari de la CEV i amb un acte commemoratiu celebrat a aquest efecte el passat 26 d'abril, on es va retre homenatge als

Vicent Iborra.

Una altra qüestió que ha quedat clara en el desè aniversari de la CEV és el canvi en el llenguatge dels empresaris. Si al començament de la transició a la democràcia es recorria a paraules eufemístiques o victimistes, ara les reivindicacions es fan a la cara.

L'exemple més clar, el va protagonitzar Pedro Agramunt, quan en un acte seriós i una mica formalista va explicar a José María Cuevas que a les comarques de l'interior del País Valencià encara hi ha dificultats de comunicació i instal·lació de tèlex, fax o telèfon. □